

XXXVII.

Peş je ne trev' é la kiér : é la ķerre je fui ki me p̄rsuit

Antre l'atant' é la per, an ķlās' é flanme je suis.

Sur lę-sies je menasse volér, de la tęre ne b̄jant :

J'anbrase t̄t de v̄lęer, rięn je n'ętręin de p̄vęer.

5 Anprizonę je me voę de selui ki ne m'ęvre n̄ m'anķlōt :

N̄ me retięnt p̄r sięn, n̄ ne me lęss' an alér.

Las, Am̄r ęksękutér ne me fęt, ni ęlas ne m'ęlarĵt ;

Las, n̄ me s̄fre vivant, n̄ me dęlivre de mōrt.

N'ęiant lanķe je ķrĵ : s̄rd j'antān : aveķle je voę t̄t

10 Lā je ne vę ke pėrir, lā je demande sek̄rs.

J'ęim' oōtrui : je me hę : je me pĕ d'anķęssez é d'annuis.

Lōrke je ri, je me dę . kant je m'atriste, je ri.

ōtant l'un kome l'ōtre la mōrt é la vĵ, j'ę an oōręr :

An těl ętat p̄r v̄s Bęle rebeęle je suis ·><·